

Aviat vindrà Nadal,
la festa més brillant!
Tot és bonic: les garlandes,
els llumets, les nades i els versets.

Hi haurà un munt de regals,
que tothom està esperant.
Ai, ai, ai, quina emoció!
Però sabeu qui és el qui està més nerviós?

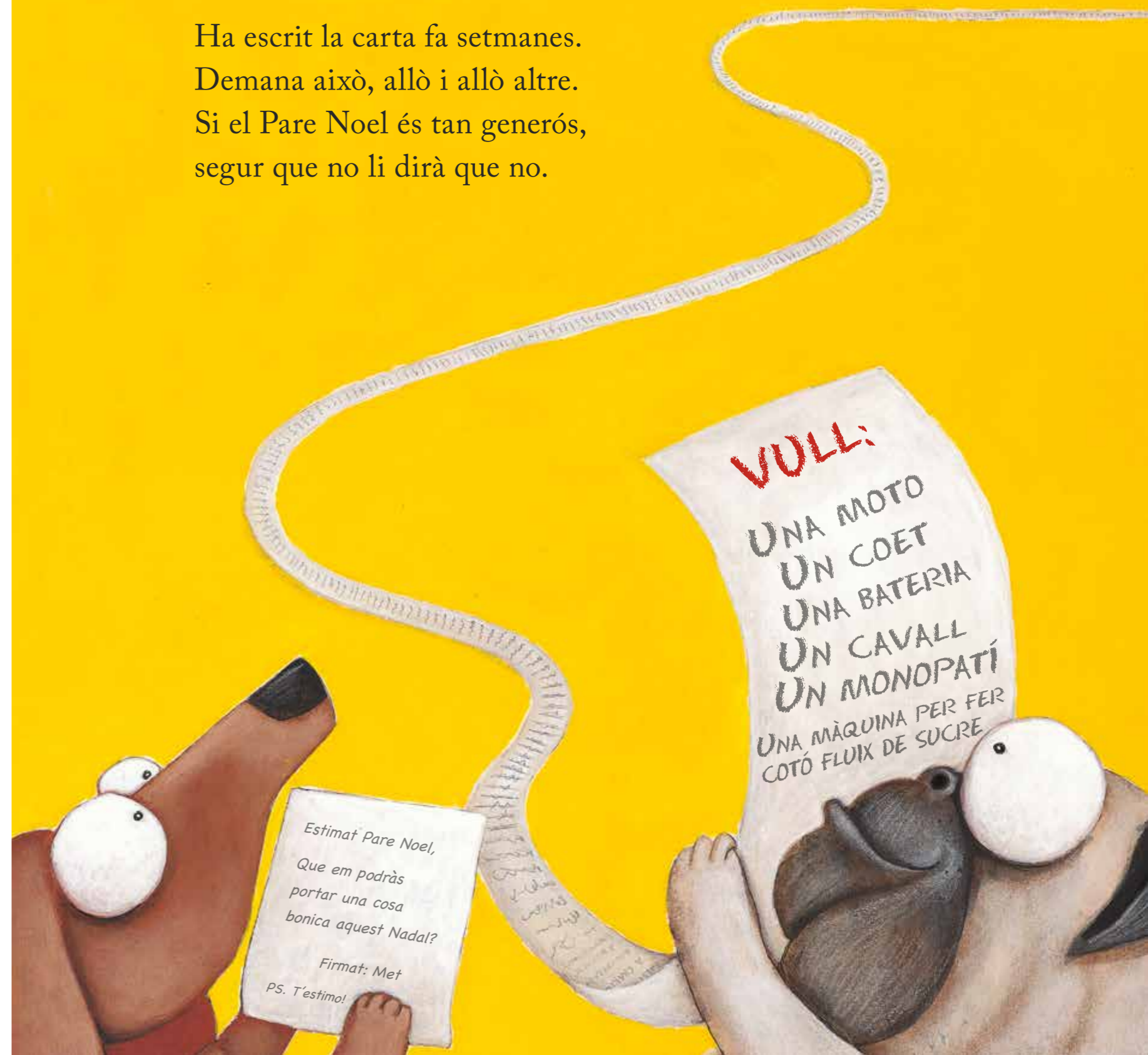
Doncs... és clar, el...

MOS!

Les festes li agraden tant
que se les passa cantant.
Però la veritat és que només sap dir:
—Tot, tot, tot ha de ser per a MI, MI, MI...

Ha escrit la carta fa setmanes.
Demana això, allò i allò altre.
Si el Pare Noel és tan generós,
segur que no li dirà que no.

Estimat Pare Noel,
Que em podràs
portar una cosa
bonica aquest Nadal?
Firmat: Met
PS. T'estimo!

VULL:
UNA MOTO
UN COET
UNA BATERIA
UN CAVALL
UN MONOPATÍ
UNA MÀQUINA PER FER
COTÓ FLUIX DE SUCRE

No podia esperar més.
Es movia d'un costat a l'altre.
Amb prou feines s'estava quiet
amb el seu vestidet vermell.

—Regals! Regals!
—va exclamar de nou—. Quan? Oh! Quan?
Quan arribarà el Pare Noel?
QUAN, QUAN, QUAN?

PA RE NO EL?!

—Vindrà quan estiguem adormits
—li diu el Met, bon amic.

—Què dius?

ADORMITS?

Si em passo
clapant tota la nit,
com sabré si tot
m'ho deixa a mi?

